

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **G. Z.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 17 stycznia 2017 r.,

zażalenia wnioskodawcy na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 23 listopada 2016r. (II AKo [...])

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie II W [...]

Sądu Rejonowego w Ż.,

na podstawie art. 437 § 1 kpk

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zażalenie wnioskodawcy nie mogło zostać uwzględnione.

W dniu 23 czerwca 2016 r. wezwano G. Z. do uzupełnienia braku formalnego jego pisma uznanego za wniosek o wznowienie postępowania poprzez sporządzenie go i podpisanie przez adwokata lub radcę prawnego. W odpowiedzi wnioskodawca wskazał na swą trudną sytuację materialną. W tej sytuacji, wezwano go do przedłożenia dokumentów potwierdzających tę sytuację. G. Z. nadesłał pismo, w którym wymienił, że jest współwłaścicielem domu jednorodzinnego, dwóch budynków usługowych i lokalu usługowego – położonych w Ż. oraz mieszkania w W..

Mając na względzie powyższe odmówiono mu wyznaczenia pełnomocnika z urzędu.

Wnioskodawca złożył zażalenie na to zarządzenie. Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 5 października 2016 r., w sprawie II AKo [...], utrzymał w mocy to zarządzenie.

Wnioskodawcę ponownie wezwano do uzupełnienia braku formalnego wniosku poprzez sporządzenie go przez podmiot fachowy. W określonym terminie braków tych wnioskodawca nie uzupełnił, złożył natomiast kolejny wniosek o wznowienie postępowania w tej samej sprawie. Zarządzeniem z dnia 23 listopada 2016 r. przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania.

W zażaleniu na to zarządzenie wnioskodawca odwołał się do okoliczności sprawy, wywodząc że w jego ocenie wznowienie postępowania jest uzasadnione.

Brak jest podstaw do uwzględnienia zażalenia wnioskodawcy. Zgodnie z dyspozycją art. 545 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie postępowania winien być sporządzony i podpisany przez obrońcę. Stwierdzić zatem należy, że Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] wydając zaskarżone zarządzenie postąpił w zgodzie z normującymi omawianą kwestię przepisami procesowymi. G. Z. natomiast, ani nie uzupełnił braku formalnego swego wniosku ani nie wykazał, że nie jest w stanie ponieść kosztów obrony z uwagi na ubóstwo, co mogłoby skutkować wyznaczeniem mu pełnomocnika z urzędu.

Powyższe powoduje, że tak sformułowane zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami, Sad Najwyższy orzekł, jak na wstępie.